

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν (6 Ἡ')

Ἡ ἄνοδος στὸ Θαβῶρ*

Ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο
 νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ διεισδύσουμε
 στὸ βάθος τοῦ Μυστηρίου τῆς Μεταμορφώσεως

Ἡ Ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι πολὺ ἀγαπητὴ σὲ ὅλους τοὺς Μοναχοὺς καὶ γενικὰ σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς. **Βοηθᾶ** νὰ συνειδητοποιήσουμε τοὺς καρποὺς ποὺ ἡ Χάρις τοῦ Βαπτίσματος μπορεῖ νὰ μᾶς προσφέρει.

Τὴν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ ὁ Γέροντάς μας Α., ὁ ὁποῖος στὴν ἀρχὴ τῆς Μοναχικῆς του ζωῆς εἶχε δεχθεῖ τὴν χάρη τῆς θεᾶς τοῦ Ἀκτίστου Φωτός, ποὺ σημάδεψε ἀνεξάλειπτα ὀλόκληρη τὴν πνευματικὴ του ζωὴ, καὶ ὁ ὁποῖος διὰ τῶν προσευχῶν καὶ τῆς διδασκαλίας του, σφράγισε καὶ ὅλους ὅσους εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ τὸν ἔχουν πνευματικὸ πατέρα. **Ἐνθουμούμενος** λοιπὸν αὐτά, εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ ὅλα τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ νὰ κάνουν πάντοτε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ στὴν ἀρχὴ τοῦ Ὁρθρου, ὅταν ἀκούγεται ὁ στίχος: «**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!**».

Ὅμως, μποροῦμε ἄραγε νὰ ποῦμε ἐν πάσῃ ἀλήθειᾳ τὸ «**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!**»; **Ναί,** βεβαίως, διότι ὑπάρχουν πολλὲς διαβαθμίσεις στὶς δωρεές τοῦ Κυρίου. **Καὶ** κάθε φορὰ ποὺ σὲ μιὰ στιγμή θερμῆς προσευχῆς νιώθουμε χαρὰ καὶ εἰρήνη ποὺ ξεπερνοῦν αὐτὸν τὸν κόσμον, κάθε φορὰ πού, καθὼς

προσπαθοῦμε νὰ βαδίζουμε ἐν ταπεινώσει, ἐν ἀγάπῃ, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν θυσία τοῦ ἑαυτοῦ μας γιὰ τοὺς ἄλλους, νιώθουμε στὴν καρδιά μας αὐτὴν τὴν χαρὰ, τὴν βαθιὰ εἰρήνη, στὴν πραγματικότητα βλέπουμε μιὰ ἀκτὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀκτίστου Φωτός.

Υπάρχουν πολλές διαβαθμίσεις στὴν μεταμόρφωση αὐτὴ τοῦ Χριστιανοῦ. **Ό**ταν διαβάζουμε τοὺς Βίους τῶν Ἁγίων, βλέπουμε μέχρι ποιοῦ βαθμοῦ μπορεῖ νὰ ὀλοκληρωθεῖ μέσα τους αὐτὴ ἡ μεταμόρφωση καὶ νὰ φανερωθεῖ ἀκόμη καὶ στὸ σῶμα τους, ὅπως στὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ καὶ τόσων ἄλλων.

Σήμερα, μέσα στὴν Ἐκκλησία ὁ Ἀναστημένος, ὁ Μεταμορφωθείς Χριστὸς δὲν εἶναι πιά ἔξω ἀπὸ μᾶς, ὅπως ἦταν ἀκόμη γιὰ τοὺς Ἀποστόλους πάνω στὸ Θαβῶρ. **Ο** Ἀναστημένος Χριστὸς εἶναι παρὼν στὶς καρδιές μας, τὶς καρδιές τῶν βαπτισμένων, τὶς καρδιές τῶν Χριστιανῶν ποὺ σὲ κάθε Θεία Λειτουργία κοινωνοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμά Του. **Α**πὸ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πηγὴ μπορεῖ τὸ Φῶς νὰ ἀπλωθεῖ μέσα μας, καὶ ἀπὸ αὐτὸ νὰ πάρουμε μιὰ ἀκτὴν ἢ τουλάχιστον μιὰ ἀντανάκλαση, καὶ ἐκεῖνη τὴν στιγμή νὰ καταλάβουμε, ὅτι αὐτὴ ἡ χαρὰ ὑπερβαίνει ὅλες τὶς ἐγκόσμιες χαρές.

Στὸν βαθμὸ ποὺ ἔχουμε ἤδη νιώσει λίγη ἀπὸ τὴν ἀνταύγεια αὐτὴ, μποροῦμε πράγματι νὰ «σηκώσουμε» ὅ,τι εἶναι ὀδυνηρὸ στὴν ὑπαρξή μας, ὅλους τοὺς σταυροὺς ποὺ ἀναπόφευκτα φέρνει μαζί της αὐτὴ ἡ ζωὴ. **Κ**αταλαβαίνουμε τότε, ὅτι ὅλες οἱ προσπάθειες ποὺ πρέπει νὰ καταβάλουμε, ὅλες οἱ δοκιμασίες καὶ οἱ ταλαιπωρίες ποὺ ὀφείλουμε νὰ ὑπομείνουμε, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ σκαλοπάτια τῆς ἀνάβασής μας στὸ Θαβῶρ. **Εἶ**ναι ἡ ἀνάβαση ἐκεῖνη ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει νὰ ἀνακαλύψουμε μέσα μας τὴν ἀπείρως γλυκιὰ καὶ φωτεινὴ παρουσία τοῦ Μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ.

Η ζωὴ μας θὰ εἶχε ἀλλάξει, ἂν ἀντιλαμβανόμασταν πραγματικὰ τὶς δοκιμασίες καὶ τὰ βάσανά μας ὡς ἀνάβαση στὸ Θαβῶρ ἢ ὡς ἀνάβαση στὸ Σινά, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, σχολιάζοντας τὸν Βίον τοῦ Μωυσῆ: τὰ δύο σύμβολα συνενώνονται. **Τὸ** Θαβῶρ εἶναι καὶ Σινά, δεδομένου ὅτι ὁ

Προφήτης Μωυσής φανερώθηκε δίπλα στον Ήλια μαζί με τον μεταμορφωθέντα Ίησοῦ.

Στὴν Ἑορτὴ αὐτὴ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶθε νὰ μᾶς δώσει ὁ Κύριος νὰ καταλάβουμε τι πραγματικά εἶναι ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ, ποῖο εἶναι τὸ ἀληθινὸ της νόημα.

Ὁ Γέροντας Π.Κ., ἔλεγε ὅτι μιὰ ζωὴ ποὺ ἐμπνέεται ἀπὸ ἐντολὲς τοῦ τύπου «κάνε αὐτό, μὴ κάνεις ἐκεῖνο· ἢ μὴν κάνεις αὐτὸ καὶ κάνε τὸ ἄλλο», δὲν εἶναι πραγματικὴ Χριστιανικὴ ζωὴ. **Σ**ημαίνει, ὅτι ἐμμένουμε σ' ἓναν νόμο γραμμένο σὲ πέτρινες πλάκες, παραμένουμε θαμμένοι κάτω ἀπὸ τὴν πέτρα τοῦ τάφου.

Εἶμαι Χριστιανὸς σημαίνει εἶμαι ἀναστημένος μαζί με τὸν Χριστό. **Σ**ήμερα αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ ἐμπνέει τὴν ζωὴ μας εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό, ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ Φῶς αὐτὸ ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ Αὐτόν. **Δ**ὲν ὑποκείμεθα πιά μόνο σὲ ἐξωτερικὲς ἐντολές· ἀσφαλῶς καὶ αὐτὲς ἔχουν τὴν θέση τους στὴν ζωὴ μας, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ τ' ἀλλάζει ὅλα εἶναι, ὅτι ἔχουμε λάβει τὴν δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: ὑπάρχει στὶς καρδιὲς ἡμῶν τῶν βαπτισμένων, τῶν ἀνθρώπων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἓνα Φῶς, μιὰ πνοή, μιὰ ὀρμὴ ποὺ «ἐσωτερικεῖ» ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ ποὺ διαβάζουμε στὸ Εὐαγγέλιο.

Αὐτὴ ἡ μελέτη, ἀπαραίτητη ὅπωςδήποτε, ὀφείλει νὰ ξυπνᾷ μέσα μας ἐκείνη τὴν ἐσωτερικὴ πνοὴ ποὺ θὰ ἐμπνέει ὅλες μας τὶς πράξεις· ἂν βέβαια, ἀντὶ νὰ διασκορπιζόμαστε σὲ ὅλες τὶς ἐξωτερικὲς μέριμνες, παραμένουμε προσεκτικοὶ καὶ ἀσκοῦμε τὴν πνευματικὴ νήψη ποὺ ἀδιάκοπα μᾶς προτείνουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες.

Ἀμέσως τότε, ὅλη ἡ διδασκαλία, ὅλοι οἱ νόμοι τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς γίνονται στὶς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας ὀτιδήποτε ἄλλο παρὰ ἀπαγορεύσεις καὶ προσταγὲς ἐξωθεν προερχόμενες· ἀλλὰ ἡ Ἄκτιστη Θεία Ζωὴ μεταφράζεται σὲ λόγο ἀνθρώπινο, σὲ μετοχὴ σ' αὐτὸ ποὺ εἶναι ὁ Θεός, στὶς θεῖες Ἐνέργειές Του ποὺ μᾶς διαποτίζουν· μεταφράζεται σὲ ταπεινὴ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, εἰρήνη, μακροθυμία, ἀγαθοσύνη πρὸς ὅλους, ὑπακοή, καλοσύνη, γλυκύτητα, εἰρήνη καὶ χαρά...

Πράγματι, ἐδῶ εἶναι τὰ σκαλοπάτια ποὺ μᾶς ὀδηγοῦν στὴν κορυφὴ τοῦ Θαβώρ, πρὸς τὴν προσωπικὴ συνάντηση μετὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὸ Φῶς ποὺ πηγάζει ἀπὸ Αὐτόν.

Ὁταν ἓνας ἀπλός, καλὸς συνηθισμένος Χριστιανός, νιώθει μιὰ βαθιὰ χαρὰ κατὰ τὴν προσευχή, ἢ ὅταν ἐπιτελεῖ μετὰ καλὴ διάθεση μιὰ πράξη ἀπάρνησης τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἢ ὀποιαδήποτε

ἄλλη χριστιανικὴ πράξις χωρὶς βία καὶ καταναγκασμό, τότε ἀρχίζει ἤδη νὰ «γνωρίζει τὸν Θεὸ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»· διακρίνει ἤδη μιὰ ἀκτίνα τοῦ Θαβωρείου Φωτὸς χωρὶς κίνδυνο πνευματικῆς πλάνης.

Στὴν ὑπέροχη αὐτὴ ἀνακάλυψη ὑπάρχουν πολλοὶ βαθμοὶ· αὐτό, ὅμως, δὲν σημαίνει ὅτι προορίζεται μόνο γιὰ τοὺς μεγάλους Ἁγίους. Ὁ ἀπλὸς Χριστιανὸς δὲν εἶναι καταδικασμένος στὸ «ἐκολλήθη εἰς γῆν ἢ γαστήρ ἡμῶν» (Ψαλμ. ΜΓ΄ [43] 26), ὅπως ἔλεγε ὁ ψαλμωδός... Ἀσφαλῶς, καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς παραμένει ἀμαρτωλός· ἂν ὅμως εἶναι δεκτικὸς στὴν ἔμπνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ξεπερνᾷ τὸ βαρὺ αἶσθημα τῆς ἐνοχῆς, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ καταφύγιο τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν ἀληθινὴ μετάνοια, φωτιζόμενος ἀπὸ τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀμέτρητο καί, ὅπως δίδασκε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, κλείνει ἤδη μέσα του μιὰ ἀκτίνα τοῦ Θαβωρείου Φωτὸς.

Ἄς ζητήσουμε λοιπὸν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ διεισδύσουμε στὸ βάθος τοῦ Μυστηρίου τῆς Μεταμορφώσεως, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ μεταβάλει τὴν ζωὴ μας, τὸν ὅλο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιμετωπίζουμε καὶ τὴν πιὸ ταπεινὴ καθημερινότητα.

**Αὐτῷ ἡ δόξα,
σὺν τῷ ἀίδιῳ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!**

(*) π. Πλακίδας Deseille, Ἡ θεὰ τοῦ Ἀκτίστου, σελ. 113-118, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Ἰούλιος 2020. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.